

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Unde Și Cum](#) > [Cum Puteți Sesiza o Instanță de Judecată](#) > Bulgaria

Cum puteți sesiza o instanță de judecată

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Bulgaria

1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?

Introducerea unei acțiuni în instanță este una dintre modalitățile de soluționare a litigiilor.

Înainte de a introduce o acțiune în instanță, părțile pot încerca mai întâi să soluționeze litigiul pe cale extrajudiciară.

Dacă nu ajung singure la un acord, părțile pot să recurgă la mediere. Medierea este o procedură voluntară și confidențială de soluționare extrajudiciară a litigiilor, prin care un terț, mediatorul, ajută părțile să ajungă la un acord. Participarea la procedură este voluntară, iar părțile se pot retrage în orice moment.

Mediatorul acționează imparțial și nu impune o soluție. În cadrul unei proceduri de mediere, toate aspectele sunt soluționate de comun acord între părți.

Deliberările referitoare la litigiu sunt confidențiale. Participanții la procedura de mediere au obligația de a nu divulga circumstanțele, faptele și documentele de care au luat cunoștință în cursul procedurii.

Pe site-ul web al Ministerului Justiției este publicată lista mediatorilor. Această listă poate să fie consultată de persoanele care doresc să recurgă la mediere pentru soluționarea litigiilor pe cale extrajudiciară. Multe instanțe au înființat centre de soluționare a litigiilor și de mediere, care colaborează cu mediatorii înscrși pe listă.

Se poate recurge, de asemenea, la arbitraj, un alt mecanism extrajudiciar de soluționare a litigiilor. Se poate opta pentru arbitraj în litigii privind proprietatea, cu excepția litigiilor privind drepturile reale asupra unor bunuri imobile sau privind posesia asupra unor bunuri imobile, pensia alimentară și întreținerea copilului sau drepturile de muncă. Serviciile de arbitraj pot fi furnizate de un organism permanent. Alternativ, se pot iniția proceduri specifice pentru soluționarea unui anumit litigiu (arbitraj ad-hoc). Arbitrajul are loc dacă părțile la un litigiu au încheiat o convenție de arbitraj. Acordul părților de a supune arbitrajului toate sau o parte dintre litigiile care pot să apară sau au apărut între ele cu privire la o anumită relație contractuală sau necontractuală este prevăzut într-o convenție de arbitraj. Aceasta poate lua forma unei clauze compromisorii într-un alt contract sau a unui acord separat. Convenția de arbitraj trebuie să fie încheiată în scris. Se consideră că aceasta este încheiată în scris dacă este stabilită într-un document semnat de părți sau într-un schimb de scrisori, mesaje prin telex, telegrame sau orice alt mijloc de comunicare.

De asemenea, se consideră că există o convenție de arbitraj în cazul în care pârâțul, în scris sau printr-o cerere menționată în procesul-verbal al ședinței de arbitraj, a consimțit ca litigiul să fie supus unei instanțe de arbitraj sau, în cazul în care pârâțul participă la procedura de arbitraj prin depunerea unei duplici, furnizarea de probe, depunerea unei cereri reconvenționale sau prezentarea în cadrul ședinței de arbitraj, fără a contesta competența instanței de arbitraj.

În convenția de arbitraj, părțile precizează instituția de arbitraj căreia doresc să îi supună litigiul sau arbitrul pe care doresc să îl numească, precum și regulile de arbitraj în temeiul cărora doresc soluționarea litigiului. În general, procedurile unei instanțe de arbitraj sunt reglementate de regulile de arbitraj.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați și secțiunea „[Jurisdicție](#)”.

2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?

Termenele pentru introducerea unei acțiuni în instanță variază în funcție de tipul cauzei. Se pot aplica diferite termene de decădere (care sting dreptul material în sine) sau de prescripție (care sting doar dreptul de a introduce o acțiune în instanță). Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea „[Termene procedurale](#)”.

Pentru a fi sigur că vă încadrați în termenul prevăzut pentru introducerea unei acțiuni, este recomandabil să consultați un avocat.

3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?

Vă rugăm să consultați secțiunea „[Jurisdicție](#)”.

4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?

Ca regulă generală, acțiunea se introduce în fața instanței în circumscripția căreia pârâtul își are domiciliul sau sediul social.

Cu toate acestea, există norme speciale pentru anumite tipuri de cereri, în funcție de calitatea procesuală a părții sau de obiectul litigiului.

Acțiunile împotriva minorilor sau a persoanelor fără capacitate juridică se introduc în fața instanței în circumscripția căreia își are reședința reprezentantul legal al părții.

Acțiunile împotriva persoanelor a căror adresă nu este cunoscută se introduc în fața instanței în circumscripția căreia își are reședința avocatul sau reprezentantul legal al persoanei în cauză sau, dacă persoana în cauză nu are un avocat sau un reprezentant legal, în fața instanței în circumscripția căreia își are domiciliul reclamantului.

Acțiunile împotriva persoanelor juridice se introduc în fața instanței în circumscripția căreia persoana juridică își are sediul social. Acțiunile privind litigii care rezultă din relații directe cu unități operaționale sau cu sucursale ale unor astfel de instituții sau persoane se pot introduce și în fața instanței în circumscripția căreia se află unitatea operațională sau sucursala în cauză.

Acțiunile împotriva statului și a instituțiilor guvernamentale, inclusiv cele împotriva departamentelor și a sucursalelor acestora, se introduc în fața instanței în circumscripția căreia s-au născut raporturile juridice din care a rezultat litigiul, cu excepția acțiunilor care se introduc în fața instanței în circumscripția căreia se află bunurile imobile sau în care este administrat testamentul. În cazul în care raporturile juridice s-au născut într-o altă țară, acțiunea se introduce în fața instanței competente din Sofia.

Dacă cererea se referă la drepturi reale patrimoniale, la împărțirea patrimoniului deținut în comun, la delimitarea unor bunuri imobile sau la restabilirea drepturilor de proprietate asupra unor bunuri imobile, acțiunea se introduce în fața instanței în circumscripția căreia este situat bunul imobil în cauză. Acțiunile care se referă la acte care constituie sau transferă drepturi reale asupra unui bun imobil, precum și rezilierea, anularea și declararea nulității unor acte privind drepturi reale asupra unui bun imobil se introduc, de asemenea, în fața instanței în circumscripția căreia este situat bunul imobil în cauză.

Acțiunile în materie de succesiune, de revocare totală sau parțială a testamentelor, de partaj succesoral sau de anulare a unui partaj voluntar se introduc în fața instanței în circumscripția căreia este administrat testamentul.

Dacă testatorul este cetățean bulgar, dar testamentul este administrat într-o altă țară, acțiunile de acest tip se pot introduce în fața instanței în circumscripția căreia testatorul și-a avut ultimul domiciliu stabil în Bulgaria sau în fața instanței în circumscripția căreia este situat bunul imobil.

Acțiunile privind creanțe pecuniare care decurg din contracte se pot introduce, de asemenea, în fața instanței în circumscripția căreia debitorul își are domiciliul curent sau sediul.

Acțiunile privind pensia alimentară și întreținerea copilului se pot introduce, de asemenea, în fața instanței în circumscripția căreia reclamantul își are domiciliul stabil.

Acțiunile introduse de un consumator și acțiunile introduse împotriva unui consumator se soluționează de către instanța în circumscripția căreia consumatorul în cauză își are domiciliul curent sau, dacă acesta nu este cunoscut, domiciliul stabil.

De asemenea, lucrătorii pot să introducă o acțiune împotriva angajatorului în fața instanței în circumscripția căreia se află locul lor de muncă obișnuit.

Dacă ați suferit un prejudiciu, puteți introduce o acțiune în fața instanței în circumscripția căreia s-a produs prejudiciul.

O parte vătămată poate să introducă o acțiune în despăgubiri în temeiul [Codului asigurărilor](#) (*Кодекса за застраховането*) împotriva unui asigurător, a Fondului de garantare și a Biroului Național al Asigurătorilor Auto din Bulgaria în fața instanței în circumscripția căreia, la momentul producerii evenimentului asigurat, reclamantul își avea domiciliul curent sau stabil ori sediul sau în fața instanței în circumscripția căreia se află locul în care s-a încheiat asigurarea. Acțiunile împotriva unor pârâți din mai multe circumscripții judiciare sau acțiunile privind bunuri imobile situate în mai multe circumscripții judiciare se pot introduce, la alegerea reclamantului, în fața oricăreia dintre instanțele cu competență teritorială.

Competența atribuită prin lege nu poate fi modificată de către părți. Părțile la un litigiu patrimonial pot să opteze însă pentru un alt tip de jurisdicție decât cea întemeiată pe competența teritorială, prin semnarea unui acord de atribuire a competenței unei anumite instanțe. Această dispoziție nu se aplică instanțelor în [circumscripția](#) cărora este situat bunul imobil care face obiectul litigiului.

Contractele care conțin clauze atributive de competență pentru litigiile referitoare la protecția consumatorilor sau pentru litigiile de muncă sunt valabile numai dacă sunt semnate după nașterea litigiului.

5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?

Normele generale privind introducerea unei acțiuni, în funcție de natura cauzei și de valoarea creanței, sunt prezentate mai jos.

Instanța raională (*районния съд*) are competența de a soluționa orice cauză civilă, cu excepția celor pe care instanța regională (*окръжния съд*) le judecă în primă instanță. Instanța regională judecă în primă instanță

1. acțiuni care au ca obiect stabilirea sau contestarea filiației, încetarea adopției, declararea unei persoane ca fiind lipsită de discernământ și punerea acesteia sub interdicție judecătorească sau ridicarea unei astfel de interdicții judecătorești;
2. acțiuni privind dreptul de proprietate și alte drepturi reale asupra unui bun imobil cu o valoare mai mare de 50 000 BGN;
3. acțiuni în materie civilă și comercială, dacă valoarea obiectului litigiului este de peste 25 000 BGN, cu excepția acțiunilor privind pensia alimentară și întreținerea copilului, a litigiilor de muncă sau a acțiunilor privind recuperarea cheltuielilor neautorizate;
4. acțiuni având ca obiect anularea unor date înscrise într-un registru public și declararea nulității circumstanțelor stabilite într-un registru public pe baza unor astfel de date, atunci când acest lucru este prevăzut de lege;
5. acțiuni, indiferent de valoarea lor, conexe într-o singură cauză de competența unei instanțe regionale, dacă urmează să fie soluționate în cadrul aceleiași proceduri;

6. acțiuni de competența instanței regionale în temeiul altor legi.

6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Reclamantul poate să introducă o acțiune fie personal, fie prin intermediul unui reprezentant autorizat. Pot fi reprezentanți ai părților:

1. avocații;
2. părinții, copiii sau soțul/soția părții în cauză;
3. consilierii juridici sau alți angajați cu studii juridice care colaborează cu instituția, întreprinderea, persoana juridică sau cu proprietarul unic în cauză;
4. guvernatorii regionali autorizați de ministrul finanțelor sau de ministrul dezvoltării regionale și lucrărilor publice, în cazul în care partea care trebuie reprezentată este guvernul, și
5. alte persoane prevăzute de lege.

Împuternicirea acordată reprezentantului trebuie anexată la cerere.

7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului grefierului instanței sau în altă parte?

În general, cererile se depun la grefa instanței și sunt admise în timpul programului de lucru al instanței de către un grefier. Cererile se pot trimite și prin poștă, pe adresa instanței competente.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererile trebuie să fie prezentate instanței în scris, în limba bulgară. Cererile se pot trimite prin poștă, dar nu prin fax sau prin e-mail. Conform Codului de procedură civilă (*Гражданският процесуален закон*), toate documentele prezentate de către părți în limbi străine trebuie să fie însoțite de traduceri în limba bulgară, care au fost certificate de către părți.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Cererile trebuie depuse în scris. Nu există formulare special prevăzute în acest scop, cu excepția modelului de cerere de somație de plată și a altor documente aprobate de Ministerul Justiției în legătură cu procedura de somație de plată în temeiul Codului de procedură civilă. Acest cod stabilește o serie de cerințe minime pentru cereri, fără să prevadă obligația de a utiliza un anumit formular. Conform Codului de procedură civilă, o cerere trebuie să includă: denumirea instanței; numele și adresa reclamantului și, respectiv, numele și adresa pârâtului, reprezentanții legali sau mandatarii acestora, dacă este cazul, codul numeric personal al reclamantului și numărul de fax și telex al reclamantului, dacă este cazul; valoarea obiectului cererii, dacă poate fi evaluată; o prezentare a faptelor pe care se întemeiază cererea, a obiectului cererii și semnătura persoanei care a depus cererea. Reclamantul trebuie să precizeze în cerere probele pe care le depune și faptele pe care intenționează să le dovedească prin prezentarea acestora și să furnizeze toate probele scrise pe care le are la dispoziție.

Cererea trebuie să fie semnată de către reclamant sau de către reprezentantul acestuia. În cazul în care acțiunea este formulată de un reprezentant care acționează în numele reclamantului, cererea trebuie să fie însoțită de o împuternicire care să confirme faptul că reprezentantul este autorizat să formuleze acțiunea. În cazul în care reclamantul nu știe cum să semneze cererea sau nu este în măsură să facă acest lucru, cererea trebuie să fie semnată de o persoană autorizată, indicând motivele pentru care nu a fost semnată de către reclamant. Cererea se depune la instanță într-un număr de exemplare egal cu numărul pârâților.

Cererea trebuie să fie însoțită de o împuternicire, dacă cererea este depusă de un mandatar, de un document care să confirme plata taxelor judiciare, dacă este cazul, și de câte un exemplar al cererii și al anexelor la aceasta pentru fiecare pârât.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Introducerea unei acțiuni implică plata unor taxe judiciare în funcție de valoarea obiectului cererii și a cheltuielilor de judecată, dacă prin lege nu se prevede altfel. În cazul în care valoarea obiectului cererii nu poate fi evaluată, taxele judiciare sunt stabilite de instanță. Valoarea obiectului cererii este indicată de reclamant și reprezintă evaluarea monetară a obiectului cauzei.

Pârâtul sau instanța, din oficiu, poate formula întrebări privind valoarea obiectului cererii, cel târziu în prima ședință. În cazul în care suma indicată nu este realistă, valoarea obiectului cererii este stabilită de instanță.

Există două tipuri de taxe judiciare: simple și proporționale. Taxele simple sunt stabilite în funcție de costurile materiale, tehnice și administrative ale acțiunii. Taxele proporționale sunt stabilite în funcție de valoarea obiectului cererii. Suma datorată pentru taxele judiciare se încasează la momentul depunerii cererii de protecție sau a acțiunii și la momentul eliberării documentului pentru care se plătesc taxele, în conformitate cu tariful aprobat de Consiliul de Miniștri.

Taxele judiciare se plătesc, de obicei, prin transfer bancar în contul instanței la momentul depunerii cererii. Fiecare parte trebuie să plătească în avans instanței costurile aferente serviciului solicitat. La cererea ambelor părți sau la inițiativa instanței, toate costurile se plătesc de către ambele părți sau de către una dintre părți, în funcție de circumstanțe. Sumele care trebuie plătite se stabilesc de către instanță.

Taxele și cheltuielile judiciare nu trebuie plătite: de către reclamantii care sunt lucrători, angajați și membri ai cooperativelor, în cazul acțiunilor privind relațiile de muncă; în cazul acțiunilor privind pensia alimentară și întreținerea copilului; în cazul acțiunilor introduse de procurori; de către reclamantii, în acțiunile în materie delictuală, atunci când infracțiunea a fost constatată printr-o hotărâre care are autoritate de lucru judecat sau de către reprezentanții speciali, desemnați de instanță, ai unei părți a cărei adresă este necunoscută.

Persoanele fizice în privința cărora instanța stabilește că nu dispun de mijloace suficiente sunt scutite de plata taxelor și a cheltuielilor judiciare. La soluționarea unei cereri de scutire de la plata taxelor și a cheltuielilor judiciare, instanța ia în considerare veniturile solicitantului și ale familiei acestuia, situația patrimonială atestată printr-o declarație, starea civilă, starea de sănătate, ocupația și vârsta solicitantului, precum și alte circumstanțe. În cazul în care o astfel de cerere este admisă, cheltuielile de judecată se plătesc din bugetul instanței. Nu se percep taxe judiciare în cazul în care un debitor introduce o cerere de deschidere a procedurii de faliment. Taxele judiciare se percep din masa bunurilor care face obiectul insolvenței, la momentul repartizării activelor, în conformitate cu Legea privind comerțul (*Търговския закон*).

În cazul în care o cerere este admisă integral sau parțial, instanța obligă pârâtul să plătească reclamantului o parte din cheltuielile de judecată (taxele judiciare, onorariile avocațiale, cheltuielile aferente înfățișărilor și strângerii probelor), proporțional cu măsura în care cererea a fost admisă. Dacă reclamantul a beneficiat de asistență judiciară gratuită, pârâtul trebuie să ramburseze cheltuielile proporțional cu măsura în care cererea a fost admisă. În cazul clasării cauzei, pârâtul are dreptul la rambursarea costurilor, iar în cazul în care instanța respinge cererea, pârâtul are dreptul să pretindă plata cheltuielilor suportate proporțional cu măsura în care cererea a fost respinsă.

Onorariile avocațiale sunt convenite între client și avocat și, în general, sunt achitate la semnarea contractului de reprezentare juridică, în conformitate cu condițiile prevăzute în acesta. Nu este obligatoriu să se recurgă la serviciile unui avocat pentru introducerea unei acțiuni și nici pe durata procedurilor judiciare.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

Orice persoană fizică poate solicita să i se acorde asistență judiciară dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Asistența judiciară constă în furnizarea gratuită a serviciilor de consiliere juridică.

Cererea de asistență judiciară se depune în scris la instanța care soluționează cauza. În ordonanța de admitere a cererii, instanța trebuie să precizeze ce tip de asistență judiciară se acordă și în ce măsură. Ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară produce efecte de la data depunerii cererii, cu excepția cazului în care instanța decide altfel. Ordonanța se pronunță în ședință închisă, cu excepția cazului în care completul de judecată consideră necesar să audieze partea în cauză pentru a clarifica toate circumstanțele. Ordonanța de respingere a cererii de asistență judiciară poate face obiectul unei căi de atac. Hotărârea prin care se soluționează calea de atac este definitivă.

În cauzele civile și administrative, asistența judiciară se acordă atunci când, pe baza dovezilor furnizate de autoritățile competente relevante, instanța sau președintele Biroului Național de Asistență Judiciară (*Националното бюро за правна помощ*) stabilește că partea în cauză nu dispune de mijloace pentru a plăti onorariul avocatului. Pentru a stabili lipsa mijloacelor necesare, instanța ia în considerare următoarele elemente:

1. venitul părții în cauză sau al familiei acesteia;
2. patrimoniul părții în cauză, atestat printr-o declarație;
3. starea civilă a părții în cauză;
4. starea de sănătate a părții în cauză;
5. statutul profesional al părții în cauză;
6. vârsta părții în cauză;
7. alte circumstanțe.

Nu se acordă asistență judiciară:

1. în cazul în care acordarea asistenței judiciare nu se justifică din perspectiva beneficiilor pe care aceasta le-ar putea avea pentru persoana care solicită asistență judiciară;
2. în cazul în care cererea este vădit neîntemeiată, nu este justificată sau este inadmisibilă;
3. în cauzele care implică litigii comerciale și fiscale în temeiul [Codului de procedură în materie de impozite și contribuții sociale](#) (*Данъчно-осигурителния процесуален кодекс*), cu excepția cazului în care partea care solicită asistență judiciară este o persoană fizică și îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de asistență judiciară.

Acordarea asistenței judiciare încetează:

1. atunci când se modifică circumstanțele în temeiul cărora s-a acordat asistența judiciară;
2. la decesul persoanei fizice care beneficia de aceasta.

Instanța, acționând din oficiu sau la cererea părții sau a avocatului desemnat din oficiu, dispune încetarea totală sau parțială a asistenței judiciare acordate din momentul în care se modifică circumstanțele în temeiul cărora s-a acordat asistența judiciară.

Instanța, acționând din oficiu sau la cererea părții sau a avocatului desemnat din oficiu, dispune încetarea totală sau parțială a asistenței judiciare, dacă se stabilește că nu mai sunt întrunite, integral sau parțial, condițiile în temeiul cărora s-a acordat asistența judiciară.

În cazul anulării asistenței judiciare, partea în cauză este obligată să achite sau să restituie orice sume de la plata cărora a fost scutită în mod nejustificat și să achite onorariul avocatului desemnat din oficiu care o reprezintă în cadrul procedurii.

Avocatul desemnat din oficiu continuă să își îndeplinească atribuțiile până la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare sau de anulare a asistenței judiciare, atunci când acest lucru este necesar pentru a proteja partea în cauză împotriva consecințelor juridice negative. Termenul pentru introducerea unei căi de atac nu curge în intervalul cuprins între data la care instanța pronunță hotărârea privind încetarea sau anularea asistenței judiciare și data la care intră în vigoare hotărârea.

12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la

introducerea corectă a acțiunii?

Cererile și restul corespondenței primite prin poștă și documentele predate personal în timpul programului de lucru al instanței sunt înregistrate în registrul de intrare a corespondenței la data primirii. Se consideră în mod oficial că o acțiune a fost formulată la data primirii cererii de către instanță. În cazul în care cererea este trimisă prin poștă sau este primită de o instanță care nu are competența să o soluționeze, se consideră că cererea a fost primită la data expedierii prin poștă sau la data primirii de către instanța care nu are competența să o soluționeze. Instanța verifică dacă cererea este introdusă în mod corespunzător. Dacă o cerere este neconformă sau dacă nu s-au anexat toate documentele necesare, reclamantului i se solicită să remedieze aspectele semnalate în termen de o săptămână. De asemenea, dacă reclamantul îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de asistență judiciară, i se aduce la cunoștință acest fapt. În cazul în care adresa reclamantului nu este menționată și nu este cunoscută de către instanță, notificarea se efectuează prin afișare la instanță, într-un loc special prevăzut în acest scop, timp de o săptămână. În cazul în care reclamantul nu remediază în timp util aspectele semnalate, cererea și anexele la aceasta îi sunt înapoiate. Dacă adresa reclamantului nu este cunoscută, cererea se păstrează la grefa instanței, pentru a putea fi pusă la dispoziția reclamantului. Același lucru este valabil și în cazul în care se constată în cursul procedurii că cererea nu respectă toate cerințele prevăzute de lege. Se consideră că acțiunea a fost formulată la data primirii cererii modificate.

Dacă, în urma verificării, instanța constată că cererea nu îndeplinește cerințele necesare pentru a fi admisă, cererea îi este înapoiată reclamantului.

Cererea poate fi apoi prezentată din nou în instanță, dar, într-un astfel de caz, se consideră că acțiunea a fost formulată la data la care cererea a fost prezentată din nou.

Autoritățile judiciare nu trimit un document special care să confirme faptul că acțiunea a fost introdusă în mod corespunzător, dar efectuează proceduri care constituie dovada în acest sens. Pârâtului i se solicită să formuleze un răspuns în scris într-un anumit termen și i se comunică ce date are obligația să furnizeze în răspunsul său. Pârâtul este informat, de asemenea, cu privire la consecințe, în cazul în care nu răspunde sau nu își exercită drepturile, și cu privire la posibilitatea de a recurge la asistență judiciară, dacă are nevoie de aceasta și dacă are dreptul de a beneficia de aceasta. Răspunsul în scris al pârâtului trebuie să includă: denumirea instanței și numărul cauzei; numele și adresa pârâtului, reprezentantul legal sau mandatarul acestuia, dacă este cazul; poziția pârâtului în ceea ce privește admisibilitatea și fondul cererii; poziția pârâtului în ceea ce privește faptele pe care se întemeiază cererea; argumentele împotriva cererii și circumstanțele pe care se întemeiază acestea; semnătura persoanei care a depus răspunsul. Pârâtul trebuie să precizeze în răspunsul său la cerere probele pe care le depune și faptele pe care intenționează să le dovedească prin prezentarea acestora și să furnizeze toate probele scrise pe care le are la dispoziție. Răspunsul trebuie să fie însoțit de o împuternicire în cazul în care este depus de un mandatar; trebuie să se furnizeze câte un exemplar al răspunsului și al anexelor la acesta pentru fiecare pârât. În cazul în care, în termenul stabilit, pârâtul nu depune un răspuns în scris, nu prezintă o poziție, nu formulează obiecții, nu contestă veridicitatea documentelor depuse odată cu cererea, nu își exercită dreptul de a formula o cerere reconvențională, o cerere incidentă sau nu apelează la un terț care are dreptul să intervină în numele său, pârâtul nu mai are dreptul de a face acest lucru la o dată ulterioară, cu excepția cazului în care anumite circumstanțe neprevăzute justifică lipsa sa de reacție în termenul stabilit.

După verificarea conformității și a admisibilității cererilor introduse, instanța hotărăște asupra modalității de continuare a procedurii și răspunde solicitărilor și obiecțiilor formulate de părți cu privire la toate aspectele premergătoare procesului și la admiterea probelor. De asemenea, instanța poate dispune recurgerea la mediere sau la alte căi de soluționare extrajudiciară a litigiilor.

Instanța stabilește data judecării cauzei în ședință publică, la care citează părțile. Grefierul instanței trimite citații părților, care primesc un exemplar al hotărârii instanței.

În cauzele comerciale, Codul de procedură civilă prevede schimbul reciproc de documente între părțile adverse. După primirea răspunsului, instanța transmite reclamantului un exemplar, împreună cu anexele, iar reclamantul poate depune un memoriu în replică în termen de două săptămâni. În memoriul în replică, reclamantul poate să completeze și să clarifice cererea inițială. După primirea memoriului în replică, instanța transmite pârâtului un exemplar, împreună cu anexele, iar acesta poate răspunde în termen de două săptămâni. În memoriul în duplică, pârâtul trebuie să răspundă memoriului în replică.

După verificarea conformității documentelor transmise și a admisibilității cererilor depuse, inclusiv a valorii acestora, precum și a altor cereri și obiecții formulate de către părți, instanța soluționează eventualele aspecte premergătoare procesului și se pronunță asupra admisibilității probelor. Instanța stabilește data judecării cauzei în ședință publică la care citează părțile, trimitând reclamantului memoriul în duplică, și comunică părților hotărârea sa. Instanța poate dispune recurgerea la mediere sau la alte căi de soluționare extrajudiciară a litigiilor. După prezentarea tuturor elementelor de probă prin schimbul de documente și în cazul în care se convine că nu este necesar ca părțile să participe la ședință, și dacă părțile doresc acest lucru, instanța poate soluționa cauza în ședință închisă, părțile având posibilitatea de a se apăra și de a răspunde în scris.

Codul de procedură civilă include dispoziții speciale care reglementează anumite norme procedurale, și anume procedurile accelerate, procedurile în cauze matrimoniale, procedurile privind starea civilă, interdicția judecătorească, partajul judiciar, protecția și restabilirea drepturilor de proprietate asupra bunurilor, acte, acțiuni colective și petiții referitoare la un titlu executoriu, proceduri asigurătorii, cereri de protecție, precum și procedurile de executare silită. Legea privind comerțul prevede dispoziții speciale care reglementează procedurile de insolvență și cererile conexe.

13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

În cazul în care data audierii publice s-a stabilit în ședință închisă, instanța citează părțile la termenele de judecată. Dacă audierea se amână în ședință deschisă, părțile care au fost citate în mod corespunzător nu primesc o citație pentru următoarea ședință, dacă această dată este anunțată în ședință deschisă. Citația se emite cel târziu cu o săptămână înaintea ședinței. Această regulă nu se aplică în cazul procedurii de executare silită. Citația conține următoarele elemente: instanța care a emis-o, numele și adresa persoanei citate, în ce dosar și în ce calitate este citată persoana în cauză, locul și ora ședinței, precum și consecințele juridice ale neapărării.

Instanța pune la dispoziția părților o copie a oricăror hotărâri care pot face obiectul unei căi de atac separate.

Părților li se comunică termenele stabilite de instanță pentru acțiunile procedurale, dar nu și termenele legale, cu excepția termenelor pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Instanța are obligația de a menționa, în orice hotărâre judecătorească, autoritatea în fața căreia poate fi introdusă o cale de atac și termenul de introducere a căii de atac.

■ Ultima actualizare: 23/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.